

for sent er alligevel et strengt Ord. Jeg synes derfor, at det er vel værd at takke for, at der er udtalt Sympati for det formaal, vi ønsker at fremme. Men jeg synes ogsaa, at man paa det nuværende Tidspunkt skulde have omsat denne Sympati i Tilslutning til Forslaget, og den har jeg savnet. Jeg forstod endogsaa det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) saaledes, at Lovforslaget ikke i en Gang maatte oveigaa til anden Behandling. Jeg vil dog haabe, at det ikke var Meningen at give det en saa radikal Medfart, men det ærede Medlem sagde, at han ikke kunde anbefale Lovforslaget til videre Fremme. Det faar vi nu at se. Det ærede Medlem sagde, at Forslagsstillerne ikke har givet Anvisning paa, hvor der kunde spares. Jeg har haade i min Indledningstale og nu henvist til det Forbrug, vi har haft i det foregaaende Aar, og da er vi kommet igennem uden Vanskeligheder. Det forekommer mig, at den Anvisning er tilstrækkelig. Og endelig har jeg ogsaa oplyst, at Forbruget i de forskellige Erhverv, som der er Tale om, ikke paa det nuværende Tidspunkt er fastsat; derfor er disse Tal rent skønsmæssige. Det ærede Medlem paakaldte Opmærksomheden for, at Arbejderne fik mere Brød. Det er en Selvfølge, at dette Forslag vil ikke betage Arbejderne Mulighed for at faa mere Brød. Det er der slet ingen af mit Parti, som ønsker, men jeg synes, at det ærede Medlem skulde være os behjælpelig med, at disse Arbejdere ikke skulde nøjes med Brød alene, men skulde kunne faa noget mere, og Vejen dertil er, mener Forslagsstillerne fremdeles, at bevare Produktionsmulighederne for den dyriske Produktion, for det er ikke Forslagsstillerens Tanke eller Ønske at øge Uroen. Det er vort Ønske at forebygge, at Uro skal opstaa. Jeg mener derfor, at alle, der deler dette Ønske med os, skulde have ydet os Tilslutning til, at der kunde raades Bod paa Manglerne, medens Tidens Bølger bryder sig om os. Det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) udtalte sig velvilligt overfor Lovforslaget, men mente, at det kom for tidligt. Jeg har tilstrækkelig omtalt, hvilke Virkninger det vil have, at der først paa et senere Tidspunkt kan indrømmes Nedsættelse. Jeg skal ikke sige mere derom. Jeg takker det ærede Medlem for hans Understrøgning af, at det virkelig var Forudsætningen i Kornloven med Forbeholdsretten for det lille Landbrug, at det skulde benytte den til at producere Flæsk. Jeg takker ogsaa det ærede Medlem, fordi han pegede paa et Forhold, som kan komme til at spille en overordentlig stor

Rolle ved Tilvejebringelsen af en ny Kornlov, nemlig at det maaske kunde blive fornødent at paalægge en Pligt til at aflevere Flæsk for Retten til et ligningsfrit Kvantum Korn. Det kan sikkert blive nødvendigt ved en kommende Kornlov at bestemme noget saadant, uden at jeg skal udtale noget om, hvordan den i øvrigt kommer til at se ud.

Naar ærede Talere fra konservativ Side, idet de giver Forslaget Tilslutning, har beklaget, at Venstre ikke i Marts Maaned havde samme Opfattelse som nu, maa jeg sige, at det var Venstres Ønske at bringe Ligningen ned, men for det første var der ogsaa Folk fra konservativ Side, der stemte for Kornloven, navnlig i Landstinget, og dernæst bragte det Forslag, som et Medlem af det konservative Folkeparti, Ellinger, havde stillet her i Folketinget, ikke Ligningen længere ned. Jeg synes derfor ikke, at det konservative Folkeparti har Ret til at bebrejde Venstre, at det for sent har fremsat Ønske om at nøjes med et mindre Kvantum.

Jeg kan indskrænke mig til disse Bemærkninger paa det nuværende Tidspunkt. Jeg tror dermed at have besvaret i hvert Fald det væsentligste af det, der er henvendt til mig af de foregaaende Talere.

Formanden: Folketingsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hauge: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Jørgen Jensen) siger, at det ikke var hans Mening at stille Forslag om noget, der kunde vanskeliggøre Brødforsyningen, men han mente, at naar man skaffede det samme Kvantum Korn til Veje for det kommende Aar, som man har forbrugt i det sidste Aar, var alt saare godt. Det er dog notorisk, at en meget stor Mængde haardt arbejdende Mænd det sidste Aar ikke har faaet tilstrækkeligt Brød, har maattet savne Brød hver Dag, de skal paa Arbejde, fordi de Tillægskort, som er givne dem, ikke har været tilstrækkelige. Det er en Kendsgerning, man ikke kommer bort fra, og naar man ikke har nogen virkelig Sikkerhed for, at man kan naa tilstrækkeligt for det kommende Aar, naar man gaar med til at nedsætte Ligningen, saaledes som Hr. Jørgen Jensen og hans Medforslagsstillere foreslaar, synes jeg, at saa gaar det ikke an at give Lovforslaget sin Tilslutning. Man maa afvente Begivenhedernes Gang og se, hvor meget Ligningen giver, inden